

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința lui,

Prușceac Andrei

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 14.03.2019 – 21.07.2020;

Instanța de apel: 10.08.2020 – 08.06.2021;

Instanța de recurs: 26.08.2021 – 16.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21 iulie 2020, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Pruşceac Andrei în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, pe motiv că există hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceleași fapte de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Zalevschi Andrei în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, *însă în privința acestuia hotărârile instanțelor inferioare nu au fost contestate cu recurs ordinar.*

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Ursu Alexandru și Tincu Viorel, s-au lăsat fără examinare, iar solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în mod solidar din contul lui Pruşceac Andrei și Zalevschi Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că potrivit rechizitoriului, Pruşceac Andrei este învinuit de către organul de urmărire penală în aceea că la 12.03.2017 aproximativ pe la orele 00:30, fiind împreună cu Zalevschi Andrei pe teritoriul stației pecc Lukoil, amplasată pe str. Ștefan cel Mare xx mun. Bălți, Zalevschi Andrei a inițiat un conflict cu Ursu Alexandru Ion și ca rezultat, apropiindu-se de acesta, i-a aplicat o lovitură cu pumnul peste față, apoi Pruşceac Andrei, profitând de conflictul inițiat, s-a apropiat de Ursu Alexandru, care se afla în partea din stânga, spate de la

intrarea în stația Peco și cu ajutorul unui obiect destinat pentru vătămarea integrității corporale, care din spusele martorului Boico V. avea o culoare metalizată sub forma unui pumnal, pe care î-l avea Prușceac Andrei în mâna stângă intenționat, fără careva motiv încălcând grosolan ordinea publică, i-a aplicat lui Ursu Alexandru o lovitură în față, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0027 din 19.01.2019, vătămări ușoare sub formă de plagă contuză a regiunii frontal-nazale, plagă contuză a nasului pe stânga, echimoză în jurul ochiului drept, edem al obrazului stâng, edem al țesuturilor moi în regiunea parietală pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui (unor) obiect contondent dur, posibil cu mânerul de pumnal. După aceasta, Prușceac Andrei, văzându-l pe Tincu Viorel, care se afla pe teritoriul dat, nu departe de Ursu Alexandru și care l-a întrebat care este motivul pentru care i-a aplicat lui Ursu Alexandru o lovitură în față, acesta a răspuns cu cuvinte obscene în limba rusă și apropiindu-se de Tincu Viorel, i-a aplicat și acestuia câteva lovituri cu pumnul peste corp și peste față, cauzându-i lui Tincu Viorel conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0028 din 19.01.2019 vătămări corporale ușoare sub formă de fractura oaselor nasului cu edem al țesuturilor moi, echimoze sub ambii ochi, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur.

Instanța a reținut că, în drept, organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Prușceac Andrei în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi: huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, aceiași acțiune săvârșită de două sau mai multe persoane, acțiunile prevăzute la alin. 1 și 2, care au fost săvârșite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În motivarea soluției instanța a indicat că prin ordonanța din 02 iulie 2018 emisă de procurorul în procuratura mun. Bălți, Păvăleanu Adrian, s-a dispus refuzarea în pornirea urmăririi penale pe cazul dat, din motiv că în acțiunile persoanelor vizate, nu întrunesc elementele la careva infrațiuni, cu clasarea procesului penal nr. 20170400629 din 06.04.2017 (f.d.106-108, vol. I). Ulterior, prin ordonanța Procurorului, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii mun. Bălți, Alexandru Celac din 10 august 2018 s-a dispus anularea ordonanței din 02.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal nr. 2018040062, adoptată de către procurorul în procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu, reluarea procesului penal nr. 30280400629 și petrecerea pe caz a unui control suplimentar (f.d.10-12, vol. I).

Instanța de fond a conchis că reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite, ori există un viciu fundamental în cadrul procesului precedent, care a afectat hotărârea respectivă, însă ordonanța procurorului, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii mun.

Bălți, Alexandru Celac, din 10 august 2018 nu conține referire la fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ar fi afectat ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale în privința lui Prușceac Andrei, aceasta purtând un caracter formal.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, sentința a fost atacată în ordine de apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Rodica Tataru și de către partea vătămată Tincu Viorel.

3.1. Prin apelul declarat de procuror, se solicită casarea sentinței Judecătorei Bălți (sediul central) din 21.07.2020, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prușceac Andrei să fie recunoscut culpabili de comiterea infracțiunii imputate, cu stabilirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în baza art. 90 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani. Încasarea de la Prușceac Andrei a cheltuielilor de judecată pentru expertizele judiciare, precum și admiterea acțiunii civile înaintate de părțile vătămate în mărimea indicată de acestea în cererile motivate de chemare în judecată.

În motivarea celor solicitate a invocat că instanța de judecată a dat apreciere și interpretare eronată normelor procesuale-penale, precum și Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, care nicidecum nu sunt aplicabile speței date.

Procesul penal nr. 20170400629 a fost inițiat în baza plângerilor cet. Tincu V. și Ursu A. din 06.04.2017, precum și a cet. Prușceac A. și Zalevschi A. din 12.03.2017. Acțiunile de control efectuate în corespundere cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală în baza plângerilor, au fost finalizate cu emiterea la data de 02.07.2018 de către procurorul Adrian Păvăleanu a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale și de clasare a procesului penal, fără de a fi începută urmărirea penală.

Susține că, în atare circumstanțe, acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală din momentul primirii plângerilor în conformitate cu prevederile art. 262 Cod de procedură penală și până la emiterea hotărârii de către procurorul Adrian Păvăleanu, este o fază a procesului penal diferită de cea a fazei de urmărire penală. Astfel că ordonanța procurorului Adrian Păvăleanu din 02.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal, emisă în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, nicidecum nu poate fi echivalată cu o ordonanță de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală, care se emite în ordinea art. 284 Cod de procedură penală.

Consideră nemotivată concluzia instanței privitor la nulitatea ordonanței procurorului din cadrul Procuraturii mun. Bălți, Alexandru Celac din 10.08.2018, prin care s-a dispus anularea ordonanței procurorului Adrian Păvăleanu din 02.07.2018. Or, nu a fost anulată o ordonanță de scoatere de sub

urmărire penală a persoanei, iar anularea acesteia nu este condiționată de circumstanțele prevăzute la art. 287 Cod de procedură penală.

Pledează pentru legalitatea și temeinicia ordonanței procurorului mun. Bălți din 10.08.2018, precum și la legalitatea și temeinicia tuturor acțiunilor procesuale efectuate de către organul de urmărire penală, iar probele acumulate în cadrul urmăririi penale, cercetate în procesul judecării cauzei vorbesc incontestabil despre existența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii.

Notează că, probele acumulate în cadrul urmăririi penale și pe parcursul examinării cauzei în ședințele de judecată dovedesc vinovăția lui Pruşceac Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

3.2. Prin apelul declarat de partea vătămată Tincu Viorel, se solicită casarea sentinței Judecătoriai Bălți (sediul central) din 21.07.2020, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care Pruşceac Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, cu stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege, și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cererii de apel a invocat că apreciază drept eronate concluziile instanței despre admiterea de către acuzare a unor erori de drept procedurale care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Pruşceac Andrei, garantate de lege, or, ordonanța din 10.08.2020 a fost adoptată pe temeiul de drept prevăzut la art. 274 Cod de procedură penală, care raportat condițiilor din speță permite anularea ordonanței procurorului din 02.07.2018 prin care s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale.

În raport cu concluziile instanței de fond, susține că ultima a confundat noțiunile de "scoatere de sub urmărire penală", de "încetare a urmăririi penale", "clasare a procesului penal" și noțiunii de "refuz în pornirea urmăririi penale" în sensul art. 274 alin. (4) Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, consideră că este absolut neîntemeiat motivul invocat de către instanță, că există hotărâri a organului de urmărire penală asupra lui Pruşceac Andrei pentru aceleași fapte de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021 a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Rodica Tataru și apelul părții vătămate Tincu Viorel, casată sentința Judecătoriai Bălți (sediul central) din 21.07.2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Pruşceac Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Prin art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Pruşceac Andrei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Tincu Viorel fiind încasat din contul lui Prușceac Andrei în beneficiul lui Tincu Viorel suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat din contul inculpatului Prușceac Andrei și Zalevschi Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1848 (una mie opt sute patruzeci și opt) lei.

4.1 *Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate* a reținut că vina inculpatului Prușceac Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părților vătămate Ursu Alexandru și Tincu Viorel, prin declarațiile martorului Bîtco Vladislav, cât și prin documentele și procesele verbale ale acțiunilor procesuale:

În ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei: *Volumul 1* – ordonanța procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Bălți, Alexandru Celac, din 10.08.2018, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 02.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal nr. 20180400629, adoptată de către procurorul în Procuratura mun. Bălți Adrian Păvăleanu. Reluarea procesului penal nr.20180400629 și petrecerea pe caz a unui control suplimentar. Transmiterea examinării cazului organului de urmărire penală din cadrul SUP IP Bălți (f.d.10-12); – raportul OI al SPC a SII al IP Bălți, din 16.03.2017, întocmit de locotenentul de poliție Vadim Banu (f.d.24); – informație telefonică parvenită la Unitatea de Gardă al IP Bălți la data de 12.03.2017, orele 00:58 de la o persoană anonimă, potrivit căreia la stația "Lukoil" în regiunea "Baiducova" este bătaie (f.d.25); – raportul parvenit de la punctul traumatologic al SM Bălți la data de 12.03.2017 ora 02:13 potrivit căruia Ursu Alexandru s-a adresat cu plagă contuză a capului și comotie cerebrală, fiind bătut la stația "Lukoil" (f.d.26); – raportul parvenit de la punctul traumatologic al SM Bălți la data de 12.03.2017 ora 02:15 potrivit căruia Tincu Viorel s-a adresat cu fractură închisă cu deplasare nazală, contuzia țesuturilor moi ale capului, fiind bătut la stația "Lukoil" (f.d.27); – plângerea cet. Tincu Viorel din 12.03.2017 adresată IP Bălți, prin care roagă organele de poliție de a stabili și atrage la răspundere conform legii persoanele necunoscute care la data de 12.03.2017, în jurul orelor 00:30, aflându-se pe str. Ștefan cel Mare xx, lângă stația PECO "Lukoil", l-au lovit în regiunea feței, pricinuindu-i dureri fizice (f.d.33); – raport de constatare nr.172 din 13.03.2017, cu următoarele concluzii: 1. La examinarea medico-legală a cet. Tincu Viorel s-au depistat fractură a oaselor nasului cu edem al țesuturilor moi, echimoze sub ambii ochi, care au fost produse prin acțiunea traumatică unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea de scurtă durată a sănătății și se califică la vătămări corporale ușoare. 2. Vătămări corporale caracteristice pentru cădere de la înălțimea propriului corp nu s-au depistat (f.d.51); – raport de expertiză judiciară nr.146 D din 22.04.2017, cu următoarele concluzii: 1. La

examinarea medico-legală a cet. Tincu Viorel s-au depistat fractură a oaselor nasului cu edem al țesuturilor moi, echimoze sub ambii ochi, care au fost produse prin acțiunea traumatică unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea de scurtă durată a sănătății și se califică la vătămări corporale ușoare. 2. Vătămările corporale puteau apărea în urma aplicării loviturilor de către una sau mai multe persoane (f.d.53-54); – raport de expertiză judiciară nr. 147 D din 22.04.2017, cu următoarele concluzii: 1. La examinarea medico-legală a cet. Ursu Alexandru s-au depistat plagă contuză a regiunii frontal-nazale, plagă contuză a nasului pe stânga, echimoză în jurul ochiului drept, edem al obrazului stâng, edem al țesuturilor moi în regiunea parietală pe dreapta care au fost produse prin acțiunea traumatică unui (unor) obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări ușoare. 2. Vătămările corporale puteau fi pricinuite inclusiv și de mai multe persoane. (f.d.59-60); – ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu din 02.07.2018, de refuz în pornirea urmăririi penale din motivul că acțiunile persoanelor vizate nu întrunesc elementele componente la careva infracțiune, cu clasarea procesului penal nr.20170400629 din 06.04.2017 (f.d.106-108); – proces-verbal de audiere a martorului Bîtco Vladislav din 26.12.2018 (f.d.110-111); – copia buletinului de identitate a cet. Pruşceac Andrei, (f.d.125); – caracteristică eliberată de Î.M. "GLC Bălți", la 22.08.2018, cet. Pruşceac Andrei, potrivit căreia plângeri și declarații din partea vecinilor asupra comportării celui vizat nu au parvenit (f.d.129); – raport de expertiză judiciară nr.201910D0027 din 19.01.2019, cu următoarele concluzii: 1. La examinarea medico-legală a cet. Ursu Alexandru s-au depistat plagă contuză a regiunii frontal-nazale, plagă contuză a nasului pe stânga, echimoză în jurul ochiului drept, edem al obrazului stâng, edem al țesuturilor moi în regiunea parietală pe dreapta care au fost produse prin acțiunea traumatică unui (unor) obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări ușoare. 2. Reieșind din faptul că leziunile corporale puteau apărea în urma acțiunii unui sau mai multe obiecte contondente-dure, nu se exclude că în cazul dat putea fi folosit și pumnal. Victimei posibil i-au fost aplicate nu mai puțin de 4-5 lovituri. 3. Victima, posibil se afla cu fața sau într-o poziție asemănătoare către atacant (atacanți). 4. Vătămările corporale puteau fi pricinuite inclusiv și de mai multe persoane. (f.d.157-158); – raport de expertiză judiciară nr.201910D0028 din 19.01.2019, cu următoarele concluzii: 1. La examinarea medico-legală a cet. Tincu Viorel s-au depistat fractură a oaselor nasului cu edem al țesuturilor moi, echimoze sub ambii ochi, care nu au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea de scurtă durată a sănătății și se califică la vătămări corporale ușoare. 2. Reieșind din faptul că vătămările corporale puteau apărea în urma

acțiunii unui (unor) obiect contondent dur, nu se exclude faptul că putea fi folosit și mânerul unui pumnal prin aplicare și al unei singure lovituri în regiunea feței. 3. În momentul aplicării vătămarilor corporale, pătimitul se afla cu fața sau într-o poziție asemănătoare către agresor (agresori). 4. Vătămarile corporale puteau apărea în urma aplicării loviturii (loviturilor) de către una sau mai multe persoane. Această concluzie poate fi confirmată prin probele acumulate pe dosar. (f.d.160-161); – ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu, din 10.02.2019, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Tincu Viorel și Ursu Alexandru, din motiv că în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii penale prevăzute de art. 287 Cod penal (f.d.167); – ordonanța din 10.02.2019, de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Tincu Viorel (f.d.168); – proces-verbal din 10.02.2019, de audiere suplimentară a lui Tincu Viorel în calitate de parte vătămată (f.d.169-172); – proces-verbal din 10.02.2019, de audiere suplimentară a lui Ursu Alexandru în calitate de parte vătămată (f.d.174-176); – acțiunea civilă depusă de Tincu Viorel, prin care solicită încasarea în mod solidar de la inculpații Pruşceac Andrei și Zalevschi Andrei a prejudiciului moral în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei (f.d.228-235);

Volumul 2 – proces-verbal din 14.05.2019 de audiere în ședința instanței de fond a părții vătămate Ursu Alexandru (f.d.4-6, Vol.2); – proces-verbal din 14.05.2019 de audiere în ședința instanței de fond a părții vătămate Tincu Viorel (f.d.7-8, Vol.2); – proces-verbal din 12.06.2019, de audiere în ședința instanței de fond a martorului Bîtco Vladislav (f.d.17-19); – proces-verbal din 11.11.2020, de audiere a părții vătămate Ursu Alexandru în ședința instanței de apel (f.d.168); – proces-verbal din 11.11.2020, de audiere a părții vătămate Tincu Viorel în ședința instanței de apel (f.d.169-170).

Instanța de apel a reținut că la caz, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu din 02.07.2018, în temeiul art. 274 alin. (4) Cod de procedură penală, s-a refuzat pornirea urmăririi penale din motivul că acțiunile persoanelor vizate nu întrunesc elementele componente la careva infracțiune, cu clasarea procesului penal nr.20170400629 din 06.04.2017 (f.d.106-108, Vol.1). Însă, în corespundere cu prevederile legale ale art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală, atare act poate fi anulat de către procuror, dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale.

Prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Bălți, Alexandru Celac din 10.08.2018, s-a dispus anularea ordonanței din 02.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal nr. 20180400629, adoptată de către procurorul în Procuratura mun. Bălți Adrian Păvăleanu; reluarea procesului penal nr. 20180400629 și petrecerea pe caz a unui control suplimentar, cu transmiterea examinării cazului organului de urmărire penală din cadrul SUP IP Bălți (f.d.10-12, Vol.1).

Revenind asupra textului legii procesual-penale statuată la art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat că ordonanța procurorului ierarhic superior de anulare a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 02.07.2018, este legală și întemeiată. În atare situație, ordonanța inițială nu creează impediment de a relua urmărirea penală în privința lui Pruşceac Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Or, dispozițiile legale nu condiționează aceste situații cu necesitatea obligatorie a identificării unor circumstanțe noi. Respectiv, cazul speței nu denotă împrejurări de încălcare a principiului non bis in idem, existând premise reale de tragere la răspundere penală a celor vinovați.

Instanța de apel a constatat că fapta reținută în sarcina inculpatului Pruşceac Andrei este dovedită în baza declarațiilor părților vătămate Ursu Alexandru (f.d.4-6, Vol.2) și Tincu Viorel (f.d.7-9, Vol.2), martorului Bîtco Vladislav (f.d.17-19, Vol.2), în coroborare cu celelalte probe acumulate și administrate de acuzare.

Astfel că cercetând în ansamblu declarațiile părților vătămate și a martorului, instanța de apel a conchis că acestea dovedesc fapta infracțională a lui Pruşceac Andrei, calificată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Martorul Bîtco Vladislav este persoana de care inculpații Zalevschi Andrei (hotărârea în privința lui necontestată) și Pruşceac Andrei, fiind însoțiți de încă o persoană, s-au apropiat inițial, până la conflictul cu părțile vătămate Ursu Alexandru și Tincu Viorel. În cadrul audierii, martorul Bîtco Vladislav a indicat că anume Pruşceac Andrei avea îmbrăcat pe mână un metal. Astfel, instanța de apel a atestat că obiectul pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății se afla anume la Pruşceac Andrei.

Partea vătămată Ursu Alexandru a afirmat că a fost lovit puternic în față, însă nu cunoaște de către cine, întrucât lovitura a fost pe neașteptate și în acea seară a văzut 2 persoane.

În raport cu cele declarate de Ursu Alexandru, instanța de apel a remarcat că partea vătămată Tincu Viorel nu a sesizat vizual momentul în care Ursu Alexandru a fost bătut, la momentul când s-a întors l-a văzut pe ultimul murdar de sânge.

Alături de acestea, pentru elucidarea obiectivă a circumstanțelor de fapt a comiterii infracțiunii reținute în sarcina lui Pruşceac Andrei, instanța de apel a relevat concluziile rapoartelor de expertiză judiciară întocmite în urma examinării medico-legale a părții vătămate Ursu Alexandru (raportul de expertiză judiciară nr. 147 D din 22.04.2017 f.d. 59-60 vol. I și raportul de expertiză judiciară nr. 201910D0027 din 19.01.2019), subliniind că concluziile expertizelor judiciare denotă că partea vătămată Ursu Alexandru a suportat nu mai puțin de 4-5 lovituri, atât pe partea dreaptă a feței, cât și pe partea stângă, nefiind exclusă folosirea unui pumnal.

În coroborare cu declarațiile martorului Bîtco Vladislav, reiese cert că Pruşceac Andrei l-a lovit pe Ursu Alexandru, și aplicând lovitura a folosit obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, din spusele martorului acest obiect fiind din metal sub formă de pumnal.

Drept remarcabile au fost reținute declarațiile părții vătămate Ursu Alexandru în partea în care a menționat că, lovitura a fost de intensitate mare și consideră că aceasta nu putea fi aplicată cu pumnul.

S-a considerat că declarațiile părții vătămate Tincu Viorel dovedesc vinovăția inculpatului Pruşceac Andrei inclusiv în partea acuzațiilor privitoare la huliganismul săvârșit asupra lui Tincu Viorel. Partea vătămată Tincu Viorel, la audierea în ședința instanței de fond, a menționat că "la un moment dat s-a auzit o gălăgie și când s-a întors l-a văzut pe Ursu cu fața plină de sânge. În acest timp s-a ridicat de pe scaun și a făcut un pas pentru a ieși afară, din cauza că afară era întuneric a văzut câteva persoane pe care însă nu le poate descrie. Adresându-se la acestea de ce Ursu este plin de sânge, a primit un răspuns în limba rusă cu cuvinte necenzurate și cu aplicarea forței fizice în privința sa, primind o lovitură în față de la care a căzut jos. ... La el s-a constatat că avea fractură de nas. ... Lupta corp la corp a fost cu Pruşceac Andrei. ... Cu persoana care purta ochelari a avut lupta corp la corp, iar căzând jos persoana respectivă și-a pierdut ochelarii" (f.d.7-9, Vol.2).

Referitor la faptul că Tincu Viorel a fost lovit cu pumnalul de către Pruşceac Andrei, instanța de apel a considerat drept relevante declarațiile martorului Bîtco Vladislav, unde a indicat că a observat un obiect din metal, asemănător cu un pumnal, la Pruşceac Andrei. Complementar, faptul că Tincu Viorel a fost lovit cu folosirea unui obiect destinat pentru vătămarea integrității corporale este dovedit în coroborare cu concluziile expertizei judiciare statuate în raportul nr.201910D0028 din 19.01.2019 (f.d.160-161, Vol.1), menționându-se că concluziile acestuia denotă cert că Tincu Viorel a fost lovit o singură dată în față, cu folosirea unui obiect contondent dur. Concluzii similare au fost reținute și în raportul de constatare nr.172 din 13.03.2017 (f.d.51, Vol.1) cât și în raportul nr.146 D din 22.04.2017 (f.d.53-54, Vol.1), unde s-a stabilit că, la examinarea medico-legală a cet. Tincu Viorel s-au depistat fractură a oaselor nasului cu edem al țesuturilor moi, echimoze sub ambii ochi, care au fost produse prin acțiunea traumatică unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea de scurtă durată a sănătății și se califică la vătămări corporale ușoare.

Totodată, probele cauzei denotă că acțiunile huliganice a lui Pruşceac Andrei asupra lui Ursu Alexandru au urmat după acțiunile huliganice a lui Zalevschi Andrei (hotărârea în privința lui necontestată) orientate împotriva aceleiași persoane care au și început conflictul. Faptul că partea vătămată Ursu Alexandru a fost maltratată de către ambii inculpați, este dovedit în baza declarațiilor martorului Bîtco Vladislav care, la audierea în ședința instanței de fond, a indicat "în jurul orelor 24:00 la stația PECO s-a apropiat un taxi, din

care au coborât 3 persoane, o persoană a intrat în magazin, iar altele două persoane s-au dus după stația PECO pentru a-și face treburile. Acolo se aflau niște câini maidanezi care au început a lătra la cei doi. Aceștia fiind în stare de ebrietate avansată au zis că câini sunt a lui Ursu și în foarte scurt timp i-a aplicat acestuia o lovitură în față”.

Declarațiile părților vătămate, a martorului, coroborate cu raportul OI al SPC a SII al IP Bălți, din 16.03.2017, întocmit de locotenentul de poliție Vadim Banu, pe faptul bătaie în preajma stației PECO ”Lukoil” din regiunea aeroportului mun. Bălți (f.d.24), informația telefonică parvenită la Unitatea de Gardă al IP Bălți la data de 12.03.2017 (f.d.25, Vol.1), demonstrează că acțiunile huliganice a inculpatului Pruşceac Andrei s-au petrecut pe teritoriul stației PECO ”Lukoil”, amplasată pe str. Ștefan cel Mare xx, mun. Bălți, adică într-un loc public. Comportamentul inculpatului manifestat violent, însoțit de strigăte exprimate în cuvinte obscene, într-un loc public, a fost apreciat ca fiind o încălcare grosolană a ordinii publice și se deosebesc printr-o obraznicie deosebită și cinism.

Instanța de apel a reținut referitor la latura subiectivă că intenția inculpatului reiese din comportamentul manifestat în mod deliberat, or, materialele cauzei nu denotă dubii privitor la starea responsabilității lui Pruşceac Andrei. În atare împrejurări, instanța de apel a conchis că conduita infracțională a inculpatului era conștientizată, și dictată de factorii intelectivi și volitivi a făptuitorului.

La data comiterii infracțiunii, adică la 12.03.2017, inculpatul Pruşceac Andrei avea vârsta de 17 ani, fiind născut la 02.08.1999.

Astfel, în consecutivitatea celor reținute, instanța de apel a stabilit că declarațiile inculpatului Pruşceac Andrei, privind nevinovăția în comiterea faptelor incriminate, nu-și găsesc confirmare. Ipotezele descrise de inculpat privitor la conflictul din data de 12.03.2017, de la stația PECO ”Lukoil”, cu Ursu Alexandru și Tincu Viorel, sunt combătute prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate și martorilor acuzării și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Infracțiunea incriminată lui Pruşceac Andrei, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani. În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se încadrează în categoria infracțiunilor grave. În cazul inculpatului Pruşceac Andrei, instanța de apel a stabilit că pe caz există circumstanța excepțională prevăzută la art. 79 alin. (1) Cod penal, din care reiese că minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Or, la data comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 17 ani.

Privitor la pedeapsa care urmează a fi numită lui Pruşceac Andrei, instanța de apel a reiterat că în cazul acestuia s-a constatat existența

circumstanțelor excepționale în temeiul art. 79 Cod penal. Astfel, ținându-se cont de această circumstanță, de caracteristica pozitivă a inculpatului la locul de trai, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, prin care s-a atentat la relațiile sociale cu privire la ordinea publică și însoțite de violență, comiterea unei infracțiuni grave, instanța de apel a stabilit în privința lui Pruşceac Andrei pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani.

Prin urmare, în condițiile legale ale art. 90 Cod penal, care în speța dedusă judecății sunt întrunite de către Pruşceac Andrei, instanța de apel a considerat aplicabilă în privința lui Pruşceac Andrei a instituției suspendării executării pedepsei cu închisoare, și va instituie față de acesta un termen de probă de 1 (unu) an.

Privitor la acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, instanța a reținut că, în ședința instanței de apel, doar Tincu Viorel a susținut pretenția în cauză, pe când Ursu Alexandru a indicat că nu susține acțiunea civilă.

Iar examinând temeinicia pretențiilor materiale a părții vătămate Tincu Viorel împotriva inculpatului Pruşceac Andrei, instanța de apel a admis parțial acțiunea civilă, cu dispunerea încasării de la Pruşceac Andrei în beneficiul lui Tincu Viorel a prejudiciului moral în mărime de 10000 (zece mii) lei. Or, Tincu Viorel, în conformitate cu acuzația faptică pe caz, a fost agresat fizic doar de către Pruşceac Andrei.

Instanța de apel a mai reținut că la efectuarea expertizelor judiciare pe cauza penală de învinuire a lui Pruşceac Andrei, statul a suportat cheltuieli în mărime de 1848 lei, care în corespundere cu prevederile art. 229 - art. 277 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate în beneficiul statutului din contul inculpaților.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Pruşceac Andrei, prin care invocând incidența pct. 6), 11) și 16) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08.06.2021, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 21.07.2020, deoarece apelurile înaintate au fost admise greșit.

În motivarea recursului ordinar declarat, inculpatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, urmând să mențină hotărârea primei instanțe, pe motivul că există hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceluiași persoane pentru aceleași fapte de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea cauzei penale;

- invocă prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 privind excepția de neconstituționalitate a art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală și Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1);

- Curtea Supremă de Justiție a elaborat o practică judiciară unitară privind aplicarea acestor norme de drept, relevate în decizia nr. 4-lre-94/2016 din 16 iunie 2016, nr. 1ra- 64/2017 din 28 februarie 2017, nr. 1ra-1618/18 din 31 octombrie 2018, nr. 1ra- 118/2019 din 26 februarie 2019 care își găsesc aplicare și în speța dedusă judecării;

- constată că prin anularea ordonanței din 02.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal nr. 2018040062, au fost admise de către acuzare niște erori de drept procedurale care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Prușceac Andrei garantate de lege, și anume dreptul de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă. Astfel, au fost încălcate flagrant prevederile art. 4 Protocolul adițional nr. 7 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor Omului, precum și pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care prevăd că nici o persoană nu poate fi urmărită sau pedepsită penal de jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurilor penale ale aceluiași stat;

- consideră că acțiunile procedurale efectuate de organul de urmărire penală după emiterea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale în privința lui Prușceac Andrei sânt defectuoase și contrare prevederilor art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală cât și prevederile pct. 57-61, pct. 65, 66, 68 din Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) Cod de procedură penală;

- reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite, ori există un viciu fundamental în cadrul procesului precedent, care a afectat hotărârea respectivă, însă ordonanța procurorului, adjunct al Procurorului-Şef al Procuraturii mun. Bălți Alexandru Celac din 10 august 2018 nu conține referire la fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ar fi afectat ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale în privința lui Prușceac Andrei și Zalevschi Andrei, aceasta purtând un caracter formal, fiind invocat motivul că la adoptarea hotărârii procurorul nemotivat a indicat precum că participanții prin acțiunile sale nu au putut să încalce ordinea publică, or, acțiunile violente totuși s-au produs în public, în prezența martorilor Denis Curmei și Vladislav Bîtco, mai mult ca atât s-a constatat că magazinul de la stația de alimentare cu petrol funcționează "Non-Stop", iar Victor Cristanciuc, lucrătorul stației de asemeni a văzut cele întâmplate;

- reieșind din textul ordonanței Procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Bălți, Alexandru Celac, din 10 august 2018 de reluare a urmăririi penale, cât și din textul ordonanței de începere a urmăririi penale din 12 octombrie 2018, statuează că la caz, nu au fost constatate careva circumstanțe noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental, care ar fi condiționat reluarea urmăririi penale în cauza nominalizată;

- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate;
- OUP nu a stabilit existența cu certitudine a pumnalului, iar dacă acesta a existat cine totuși a aplicat lovită cu pumnalul;
- nu au fost înlăturate divergențele în declarațiile lui Ursu Alexandru și Trincu Viorel;
- nu au fost luate în considerație declarațiile martorului Curmei Denis, care potrivit apărării combat poziția acuzării;

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din sumarul recursului declarat în cauza deferită judecării, autorul invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate *pct. 6)* din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pct. 11)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând că *persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă, precum și pct. 16)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Raportând normele respective la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal menționează că, temeiul pentru recurs invocat de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării este aplicabil atunci când hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, adică nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească atât în fapt cât și în drept.

Verificând hotărârea atacată, instanța de recurs apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus asupra probelor administrate legal de către părți cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Pruşceac Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră necesar de a remarca precum că argumentele privind aprecierea declarațiilor unor martori și înlăturarea unor divergențe în acestea, expuse în conținutul recursului declarat se referă la examinarea fondului cauzei, în acest sens nefiind depistate careva erori de drept ce ar afecta temeinicia deciziei instanței de apel.

Astfel, instanța de recurs ține să precizeze că, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Colegiul consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 al prezentei decizii, oferind în acest sens o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Pruşceac Andrei în infracțiunea ce i se incriminează.

Colegiul constată că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate și afirmațiile precum că a suferit în urma acțiunii părților vătămate, nu pot servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată.

Verificând argumentele părții apărării, în sensul erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat, potrivit căruia la caz, în privința inculpatului Prușceac Andrei, pentru aceleași fapte, există o hotărâre a organului de urmărire penală de refuz în pornirea urmăririi penale, Colegiul penal constată că la f.d. 106-108, Vol.1 este prezentă ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu din 02.07.2018, de refuz în pornirea urmăririi penale din motiv că acțiunile persoanei vizate nu întrunesc elementele componente la careva infracțiune, cu clasarea procesului penal nr. 20170400629 din 06.04.2017.

Procurorul ierarhic superior, în exercitarea controlului ierarhic, făcând uz de atribuțiile stabilite la art. 53¹ alin. (2) Cod de procedură penală, în temeiul art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală, prin ordonanța din 10.08.2018, a dispus anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal, cu reluarea procesului penal și petrecerea unui control suplimentar, constatând în fapt inexistența circumstanței pe care s-a bazat ordonanța din 02.07.2018, lovită de vicii.

În atare situație, în corespundere cu prevederile legale ale art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală, potrivit căroră "dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale", procurorul ierarhic-superior a fost în drept să anuleze ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale. Astfel că la caz, ordonanța inițială nu crea impediment de reluare a urmăririi penale în privința lui Prușceac Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, nefiind stabilite împrejurări de încălcare a principiului *non bis in idem*, existând premise reale de tragere la răspundere penală a persoanei vizate.

Potrivit avocatului instanța de apel a ignorat prevederile art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, și a pronunțat o decizie de condamnare în prezența unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra acelorași persoane pentru aceleași fapte "*de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea cauzei penale*", la caz interpretând eronat norma legală nominalizată, or pct. 5 al articolului dat se referă la prezența unor hotărâri anterioare de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal.

Ca și prima instanță, apărătorul eronat face trimitere la art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referă nemijlocit la reluarea urmăririi penale, fiind imperios de a delimita acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală din momentul primirii plângerii în conformitate cu prevederile art. 262 Cod de procedură penală, până la emiterea hotărârii de refuz în pornirea urmăririi penale, emisă în temeiul art. 274 alin. (5) Cod de procedură penală, fază a procesului penal diferită de ce a urmăririi penale, și nemijlocit acțiunile

întreprinse de către organul de urmărire în cadrul urmăririi penale. Or, ordonanța de refuz/neîncepere a urmăririi penale nu poate echivala cu cea de încetare a urmăririi penale.

Din aceste considerente nici Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 privind excepția de neconstituționalitate a art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală și nici Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1), la care face referire apărătorul, nu poate fi reținută drept aplicabilă speței.

Cu referire la temeiul de drept prevăzut la pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se constată că practica judiciară invocată de recurent, nu este relevantă speței, atribuindu-se aplicabilității reluării urmăririi penale în temeiul art. 287 Cod de procedură penală, în prezența unor hotărâri definitive de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal, circumstanțe care în opinia Colegiului nu își găsesc aplicare în speța dedusă judecătii.

Colegiul mai constată că instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a interveni în soluția instanței de apel, după cum solicită recurentul.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că intervenția în soluția instanței de apel este lipsită de temei juridic, întrucât hotărârea instanței de apel este în conformitate cu prevederile legii, iar solicitările de încetare a procesului în privința inculpatului sunt nefondate.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat sunt vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza

hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Respectiv, Colegiul consideră necesar de a menționa că, potrivit statuărilor expuse de Curtea Europeană în hotărârile sale, aceasta a evidențiat cu titlul de principiu că, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei, or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010).

Față de cele ce preced, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Prușceac Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie